

Meggyőződésem, hogy a prostitúció és a szexipar mind a nők, mind pedig a „szolgáltatásokat” igénybe vevő férfiak számára az emberi méltóságot sértő, a lelket romboló és a nő-férfi viszonyt, a valódi szeretetkapcsolatokat, a valódi intimitást akadályozó jelenségek. A „kényszerprostitúció”, a nőkereskedelem jelenségei ellen is csak úgy lehet igazán hatékonyan fellépni, ha az úgynevezett „önkéntes prostitúció” ellen is fellépünk – már csak azért is, mert a „kliens” soha nem tudhatja igazán, hogy a manapság „szexmunkásnak” nevezett prostituált adott esetben kényszerből, vagy szabad akaratából árulja-e a testét. (S egyáltalán, hol is kezdődik pontosan a kényszer, s mi is a valódi szabad akarat? – Úgy gondolom, hogy egy értékes, s magát valamire tartó férfi nem szorul rá arra, hogy pénzért vásároljon személytelen szexet, vagy akár szexújságokat. Ennek felismerése lenne a leghatékonyabb lépés a prostitúció és a nőkereskedelem felszámolása felé.)

[Megtekintés LightBoxban](#)

A szexuális kizsákmányolás céljából történő nőkereskedelem igazi megelőzési módja, ha nem fogadjuk el normálisként a prostitúciót, és a prostituáltakat nem "szexmunkásokként" kezeljük, hanem a klienseket tesszük büntethetővé!